

Кніга пра пінчукоў, і не толькі

Летась у мінскім выдавецтве «Транстэхніка» накладам у 50 экзэмпляраў пабачыў свет бібліографічны паказальнік «Валянціна Іванаўна Локун», падрыхтаваны Брасцкай абласной бібліятэкай імя Максіма Горкага.

Выданне атрымала высокую адзнаку ў артыкуле пісьменніка і публіцыста А. Карлюкевіча «Валянціна Локун: паказальнік зробленага», дзе працапаноўвалася яничэвізываць да кнігу ўспамінаў пра Валянціну Іванаўну. Валікім намаганнямі вельмі хутка былі сабраныя матэрыялы і адабраныя для публікацыі фотаздымкі з сімейнага архіва В. Локун.

І вось напрыканцы мінулага года з мінскай тыпаграфіі «Белпрінт» была дастаўленая ў абласную бібліятэку кніга ўспамінаў «Пінск... Першамайская... Локун», прысвечаная памяці беларускага літаратурнага крытыка і літаратуразнаўцы, кандыдата філалагічных наукаў, члена Саюза пісьменнікаў Беларусі, старшага навуковага супрацоўніка Інстытута літаратуры ім Янкі Купалы НАН Беларусі В. Локун (1946 – 2016). Кніга выйшла накладам усяго 99 экзэмпляраў і сёня яе можна смела лічыць бібліографічнай редкасцю. Праз ўспаміны блізкіх людзей, саброў, пісьменнікаў, літаратурных крытыкаў, выкладчыкаў Брасцкага юніверсітэта ім А.С. Пушкіна раскрываецца непаўторная асоба чалавека вялікай мужнасці, высокага сумлення і выключчай чалавечай абавязльнасці.

Кнігу склалі ўспаміны тых, хто блізка ведаў Валянціну Іванаўну, для тых, хто быў знаёмы з яе творчасцю, – чытачоў газеты «Літаратура і мастацтва», часопісаў «Полымя», «Маладосць», «Роднае слова» і «Неман», літаратараў Пінска, Брасцкай вобласці і ўсёй Беларусі.

Сярод аўтараў зборніка людзі розных прафесій з розных гародоў і нават краінаў: блізкія саброўкі, пісьменнікі і журналісты, выкладчыкі, калегі, бібліятэкары. У дадатку зборніка змешчаныя таксама ўспаміны і самой Валянціны Іванаўны, напісаныя пры жыцці для розных выдаўняй.

Валянціна Іванаўна здолела вылучыць са свайго асяроддзя яркіх, таленавітых працістайўнікоў і засталася ў памяці ўсіх гэтых людзей носьбітам ідэалаў дабрыні, любові, сумлення і годнасці. Запатрабаванасць Валянціны Іванаўны як літаратурнага крытыка ніколі не ў кога не выклікала сумлення, пра гэта сведчаньшчыцілі падкраслівані на старонках яе тэкстаў. Сёня яе кнігі – бібліографічная редкасць, а старонкі часопісаў з яе артыкуламі ў бібліятэках па некалькі разоў адноўленыя на ксераксе. Вырасла ўжо не адно пакаленне і літаратурных крытыкаў, і чытачоў, але і цяпер, хто б ні разглядаў кнігу албо часопіс з артыкулам Валянціны Іванаўны, знайдзе ў іх нешта такое, што не пакіне яго абыкавым. Свайм выпакутаваным жыццём, настойлівай і сумленнай працай у беларускім літаратуразнаўстве В. Локун заслугоўвае таго, каб на дому па вуліцы Першамайскай, дзе яна пражывала амаль сорак гадоў, з'явілася мемарыяльная дошка, а адна з вуліц аўтамабільного горада Пінска насіла яе імя.

Спадзялемся, што кніга ўспамінаў абавязкована з'явіцца ў пінскіх бібліятэках, а пінчукі розных пакаленняў будуть ганарыцца, што менавіта ў іх горадзе жыла гэтая мужная, таленавітая і працавітая жанчына.

Валянціна ГАРБАЧЭЎСКАЯ, г. Брест

